

2025/1955

1.12.2025

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2025/1955

z dnia 29 września 2025 r.

**uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2411 w sprawie ochrony
oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2411 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2017/1001 i (UE) 2019/1753 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2, art. 22 ust. 8 i art. 33 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2023/2411 utworzono specjalny unijny system ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych.
- (2) Aby zwiększyć pewność i jasność prawa, ważne jest przejrzyste i wyczerpujące określenie wymogów dotyczących dokumentacji towarzyszącej wnioskowi.
- (3) Aby ułatwić zarządzanie wnioskami i przyspieszyć procedurę sprawdzającą, należy doprecyzować informacje, które należy przedłożyć Urzędowi, by wnioski o rejestrację zostały uznane za dopuszczalne. W celu umożliwienia skutecznej i efektywnej weryfikacji decyzji podjętych przez Wydział Oznaczeń Geograficznych w pierwszej instancji w drodze przejrzystej, dokładnej, uczciwej i bezstronnej procedury odwoławczej przed izbą odwoławczą, dostosowanej do szczególnego charakteru oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych i uwzględniającej zasady określone w rozporządzeniu (UE) 2023/2411, należy zwiększyć pewność i przewidywalność prawa przez doprecyzowanie i określenie zasad proceduralnych.
- (4) W celu umożliwienia skutecznej i efektywnej organizacji izby odwoławczej niektóre przepisy tytułu V rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625 ⁽²⁾ powinny mieć zastosowanie odpowiednio również do odwołania, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) 2023/2411.
- (5) Niniejsze rozporządzenie delegowane powinno mieć zastosowanie od dnia 1 grudnia 2025 r., zgodnie z datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2023/2411,

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/625 z dnia 5 marca 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie delegowane (UE) 2017/1430 (Dz.U. L 104 z 24.4.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/625/oj).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dokumentacja towarzysząca wnioskowi o rejestrację

1. Dane kontaktowe wnioskodawcy wymagane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) oraz dane kontaktowe właściwego organu, jednostki certyfikującej lub osoby fizycznej wymagane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2411 obejmują:
 - a) adres;
 - b) numer telefonu oraz
 - c) adres e-mail.
2. Jeżeli dane kontaktowe, o których mowa w ust. 1, dotyczą osoby fizycznej, przetwarzanie danych osobowych odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽³⁾ i służy następującym celom:
 - a) administrowaniu wnioskami lub rejestracjami, jak określono w rozporządzeniu (UE) 2023/2411 i aktach przyjętych na jego podstawie;
 - b) udostępnianiu informacji niezbędnych do łatwiejszego i bardziej skutecznego prowadzenia postępowań;
 - c) komunikowaniu się z wnioskodawcami i innymi stronami postępowania, w tym z interwenientami;
 - d) sporządzaniu sprawozdań i statystyk umożliwiających Urzędowi optymalizowanie swojego działania i poprawę funkcjonowania systemu.
3. W przypadku gdy wnioskodawca jest osobą fizyczną, w dokumentacji towarzyszącej wnioskowi o rejestrację wskazuje się obywatelstwo.
4. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło jako wnioskodawcę organ lokalny lub regionalny lub podmiot prywatny zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2023/2411, powody takiego wyznaczenia podaje się w odrębnym dokumencie w dokumentacji towarzyszącej. Obejmują one odniesienie do prawa krajowego lub decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia. Uzasadnienie musi dotyczyć konkretnego wniosku.

Artykuł 2

Dopuszczalność wniosku o rejestrację na poziomie Unii

1. Do celów dopuszczalności, oprócz wymogów określonych odpowiednio w art. 3 i 8 i art. 22 ust. 1 lub art. 20 ust. 1 i art. 22 ust. 2 lub art. 22 ust. 3 oraz art. 22 ust. 6 i art. 65 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2023/2411, wniosek o rejestrację musi być zgodny z art. 3, art. 7 ust. 1 i art. 8 w przypadku rejestracji bezpośrednich i wniosków składanych przez państwa trzecie oraz art. 9–12 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/1956 ⁽⁴⁾.
2. Jeżeli chodzi o dopuszczalność, oprócz wymogów określonych w art. 22 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2023/2411, wspólny wniosek o rejestrację musi być zgodny z art. 6 ust. 1, 2 lub 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/1956 i ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Jeżeli wniosek jest niedopuszczalny, Wydział Oznaczeń Geograficznych informuje właściwy organ i wnioskodawcę, stosownie do przypadku, o przyczynach niedopuszczalności zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2023/2411.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1956 z dnia 29 września 2025 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2411 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych (Dz.U. L 2025/1956, 28.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1956/oj).

Artykuł 3

Odwwołanie

1. Odwołanie składane zgodnie z art. 33 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2023/2411 zawiera:
 - a) nazwisko i adres wnoszącego odwołanie oraz państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym wnoszący odwołanie ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Osoby fizyczne identyfikuje się przez nazwisko i imię (nazwiska i imiona). Osoby prawne oraz podmioty wchodzące w zakres art. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001 ^(⁹) identyfikuje się przez ich oficjalną nazwę z podaniem formy prawnej podmiotu, która może być zwyczajowym skrótem. Można również podać krajowy numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa, jeżeli jest on dostępny. Urząd może zażądać od wnoszącego odwołanie podania numerów telefonu lub innych danych kontaktowych do celów komunikacji. Co do zasady wskazuje się tylko jeden adres dla każdego wnoszącego odwołanie. Jeżeli wskazano kilka adresów, pod uwagę bierze się wyłącznie adres wymieniony na pierwszym miejscu, z wyjątkiem przypadków, gdy wnoszący odwołanie wyznacza jeden z wymienionych adresów jako adres do doręczeń;
 - b) jeżeli wnoszący odwołanie wyznaczył pełnomocnika, imię i nazwisko oraz adres siedziby pełnomocnika; jeżeli pełnomocnik ma kilka miejsc prowadzenia działalności lub jeżeli wnoszący odwołanie wyznaczył dwóch lub więcej pełnomocników mających różne miejsca prowadzenia działalności, pod uwagę jako adres do doręczeń bierze się wyłącznie adres wymieniony na pierwszym miejscu, z wyjątkiem przypadków, gdy w odwołaniu wskazano, który adres ma być używany jako adres do doręczeń;
 - c) jasne i jednoznaczne wskazanie decyzji, od której służy odwołanie, ze wskazaniem daty jej wydania oraz numeru aktu postępowania, którego dotyczy decyzja, od której służy odwołanie.
2. Odwołanie wnosi się w dowolnym języku urzędowym Unii.
3. Niezwłocznie po wniesieniu odwołania izba odwoławcza powiadamia o nim odpowiednio pozwanego oraz właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państw członkowskich, w których pozwany i wnoszący odwołanie mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, w języku urzędowym, w którym wnoszący złożył odwołanie, wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym tego odwołania na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich. W przypadku gdy pozwany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim, izba odwoławcza powiadamia pozwanego lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ państwa trzeciego o odwołaniu w języku urzędowym, w którym złożono odwołanie, wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na język urzędowy Unii, w którym pozwany dokonał pierwszej czynności procesowej w odpowiednim postępowaniu przed Urzędem.

Artykuł 4

Stanowisko przedstawiające podstawy odwołania

1. Pisemne stanowisko przedstawiające podstawy odwołania, o którym mowa w art. 33 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2023/2411, zawiera jasne i jednoznaczne wskazanie:
 - a) postępowania odwoławczego, do którego się odnosi, przez odpowiedni numer odwołania lub decyzji, od której służy odwołanie, zgodnie z wymogami określonymi w art. 3 niniejszego rozporządzenia;
 - b) podstaw odwołania, na których opiera się wniosek o unieważnienie zaskarżonej decyzji;
 - c) stanu faktycznego, dowodów i argumentów uzasadniających podstawy odwołania.
2. Stanowisko przedstawiające podstawy odwołania składa się w tym samym języku co odwołanie.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj>).

3. Niezwłocznie po uznaniu odwołania za dopuszczalne izba odwoławcza powiadamia o stanowisku przedstawiającym podstawy odwołania pozwanego, właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państw członkowskich, w których pozwany i wnoszący odwołanie mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, w języku urzędowym, w którym złożono stanowisko przedstawiające podstawy odwołania, wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich. W przypadku gdy pozwany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim, izba odwoławcza powiadamia pozwanego lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ państwa trzeciego o stanowisku przedstawiającym podstawy odwołania w języku urzędowym, w którym złożono stanowisko przedstawiające podstawy odwołania, wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na język urzędowy Unii, w którym pozwany dokonał pierwszej czynności procesowej w odpowiednim postępowaniu przed Urzędem.

Artykuł 5

Dopuszczalność odwołania

1. Izba odwoławcza odrzuca odwołanie jako niedopuszczalne w którymkolwiek z następujących przypadków:
 - a) jeżeli odwołanie nie zostało złożone w terminie dwóch miesięcy od daty opublikowania w rejestrze unijnym, o którym mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2023/2411, decyzji, od której służy odwołanie;
 - b) jeżeli odwołanie jest niezgodne z art. 33 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) 2023/2411 lub z wymogami określonymi w art. 3 ust. 1 lit. c) i art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, chyba że braki zostaną uzupełnione w terminie czterech miesięcy od daty opublikowania w rejestrze unijnym decyzji, od której służy odwołanie;
 - c) jeżeli odwołanie nie spełnia wymogów określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) i b) i wnoszący odwołanie, pomimo poinformowania go o tym przez izbę odwoławczą, nie uzupełni braków w terminie wskazanym w tym celu przez izbę odwoławczą;
 - d) jeżeli stanowisko przedstawiające podstawy odwołania nie zostało złożone w terminie czterech miesięcy od daty opublikowania decyzji, od której służy odwołanie;
 - e) jeżeli stanowisko przedstawiające podstawy odwołania nie spełnia wymogów określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) i b) i wnoszący odwołanie, pomimo poinformowania go o tym przez izbę odwoławczą, nie uzupełni braków w terminie wskazanym w tym celu przez izbę odwoławczą.
2. Jeżeli odwołanie wydaje się niedopuszczalne, przewodniczący izby odwoławczej, której przydzielono sprawę zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625, może zwrócić się do izby odwoławczej o niezwłoczne przyjęcie decyzji o dopuszczalności odwołania przed powiadomieniem pozwanego o odwołaniu lub o stanowisku przedstawiającym podstawy odwołania, w zależności od przypadku.
3. Izba odwoławcza uznaje odwołanie za niewniesione, jeżeli opłata za odwołanie została uiszczona po upływie terminu określonego w art. 33 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2023/2411 oraz w sytuacji, o której mowa w art. 30 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/1956. W takich przypadkach zastosowanie ma ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 6

Odpowiedź

1. Pozwany może złożyć odpowiedź w dowolnym języku urzędowym Unii w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia o stanowisku przedstawiającym podstawy odwołania złożonym przez wnoszącego odwołanie. W wyjątkowych okolicznościach termin ten może zostać przedłużony na uzasadniony wniosek pozwanego.
2. Odpowiedź musi zawierać nazwę (imię i nazwisko) i adres pozwanego oraz musi być odpowiednio zgodna z warunkami określonymi w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 4 ust. 1 lit. a) i c) niniejszego rozporządzenia.
3. Niezwłocznie po złożeniu odpowiedzi izba odwoławcza powiadamia o niej wnoszącego odwołanie oraz właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państw członkowskich, w których wnoszący odwołanie i pozwany mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, w języku urzędowym, w którym pozwany złożył odpowiedź, wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich.

4. Na uzasadniony wniosek wnoszącego odwołanie złożony w terminie dwóch tygodni od otrzymania powiadomienia o odpowiedzi i jej tłumaczenia izba odwoławcza może zezwolić wnoszącemu odwołanie na uzupełnienie stanowiska przedstawiającego podstawy odwołania repliką w terminie wskazanym przez izbę odwoławczą.
5. Niezwłocznie po wniesieniu repliki uzupełniającej izba odwoławcza powiadamia o niej pozwanego oraz właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państw członkowskich, w których wnoszący odwołanie i pozwany mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, w języku urzędowym, w którym wnoszący odwołanie złożył replikę, wraz z jej zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich.
6. W przypadku gdy izba odwoławcza zezwoliła wnoszącemu odwołanie na uzupełnienie stanowiska przedstawiającego podstawy odwołania repliką, izba odwoławcza zezwala również pozwanemu na uzupełnienie odpowiedzi dupliką w terminie wskazanym przez izbę odwoławczą.
7. Niezwłocznie po złożeniu dupliki izba odwoławcza powiadamia o niej wnoszącego odwołanie, właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państw członkowskich, w których wnoszący odwołanie i pozwany mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, w języku urzędowym, w którym pozwany złożył duplikę, wraz z jej zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich. W przypadku gdy pozwany lub wnoszący odwołanie ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim, izba odwoławcza powiadamia wnoszącego odwołanie lub pozwanego lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ państwa trzeciego o odpowiedzi, replice uzupełniającej i duplice w języku urzędowym złożenia, wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na język urzędowy Unii, w którym wnoszący złożył odwołanie lub w którym pozwany złożył odpowiedź.

Artykuł 7

Rozpatrywanie odwołań

1. Rozpatrywanie odwołania ogranicza się do podstaw, na które się powołano w stanowisku przedstawiającym podstawy odwołania. Izba odwoławcza rozpatruje kwestie prawne niepodniesione przez strony jedynie wówczas, gdy dotyczą one istotnych wymogów proceduralnych lub zachodzi konieczność ich rozwiązania w celu zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia (UE) 2023/2411 po uwzględnieniu stanu faktycznego, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony.
2. Rozpatrywanie odwołania obejmuje wyłącznie roszczenia lub wnioski, które zostały podniesione w stanowisku przedstawiającym podstawy odwołania i które zostały podniesione w odpowiednim terminie w postępowaniu przed Wydziałem Oznaczeń Geograficznych.
3. Izba odwoławcza może przyjąć stan faktyczny lub dowody przedstawione jej po raz pierwszy jedynie wówczas, gdy stan faktyczny lub dowody spełniają następujące wymagania:
 - a) *prima facie* mogą one mieć znaczenie dla wyniku sprawy oraz
 - b) nie zostały one przedstawione w odpowiednim terminie z istotnych przyczyn, w szczególności jeżeli stanowią jedynie uzupełnienie istotnych faktów i dowodów, które zostały już przedstawione w odpowiednim terminie lub zostały przedstawione w celu zakwestionowania ustaleń poczynionych lub zbadanych w pierwszej instancji z własnej inicjatywy w decyzji, od której służy odwołanie.
4. Jeżeli w trakcie procedury odwoławczej izba odwoławcza postanowi skonsultować się z Komitetem Doradczym zgodnie z art. 33 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2023/2411, pozwany i wnoszący odwołanie oraz właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państwa członkowskiego, w którym wnoszący odwołanie i pozwany mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, są powiadamiani za pośrednictwem systemu cyfrowego o takich konsultacjach. Izba odwoławcza, wraz z powiadomieniem o takiej konsultacji, dostarcza im zweryfikowane tłumaczenie maszynowe na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich.
5. Izba odwoławcza powiadamia o opinii Komitetu Doradczego, za pośrednictwem systemu cyfrowego, pozwanego i wnoszącego odwołanie oraz właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państwa członkowskiego, w którym wnoszący odwołanie i pozwany mają miejsce zamieszkania lub siedzibę. Wraz z opinią Komitetu Doradczego izba odwoławcza dostarcza im zweryfikowane tłumaczenie maszynowe na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich.

6. W przypadku gdy wnoszący odwołanie lub pozwany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim, izba odwoławcza przekazuje wnoszącemu odwołanie i pozwanemu lub, w stosownych przypadkach, właściwym organom państwa trzeciego informacje o konsultacjach i opinii Komitetu Doradczego wraz ze zweryfikowanymi tłumaczeniami maszynowymi na język urzędowy Unii, w którym wnoszący złożył odwołanie lub w którym pozwany złożył odpowiedź. W przypadku gdy pozwany nie złożył odpowiedzi, tłumaczenia zostaną dostarczone w języku, w którym pozwany dokonał pierwszej czynności procesowej w odpowiednim postępowaniu przed Urzędem.

Artykuł 8

Przystąpienie do postępowania odwoławczego

1. Państwo członkowskie, reprezentowane przez swój właściwy organ lub pojedynczy punkt kontaktowy, o których mowa odpowiednio w art. 12 i art. 19 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2023/2411 („interwenient”), może przystąpić do postępowania odwoławczego.

2. Interwencja ma charakter akcesoryjny względem postępowania głównego i ogranicza się wyłącznie do poparcia, w całości lub w części, żądań strony głównej lub jednej ze stron głównych. Nie wynikają z niej te same uprawnienia proceduralne, jakie przysługują stronom głównym. Staje się bezprzedmiotowa wskutek cofnięcia odwołania przez stronę główną lub zawarcia ugody między stronami głównymi, a także w razie uznania odwołania za niedopuszczalne. Państwo członkowskie akceptuje stan sprawy, w jakim się ona znajduje w momencie przystąpienia przez nie do sprawy w charakterze interwenienta.

3. Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zgłasza się izbie odwoławczej w dowolnym języku urzędowym Unii w terminie czterech miesięcy od opublikowania w rejestrze unijnym informacji na temat wniesionego odwołania. Zgłoszenie dotyczące przystąpienia do sprawy w charakterze interwenienta dokonane po upływie tego terminu jest bezskuteczne. We wniosku wskazuje się stronę, którą interwenient będzie popierał. Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zawiera:

- a) jasne określenie odwołania;
- b) nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę składającego wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta;
- c) wskazanie statusu i adresu pełnomocnika składającego wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, w stosownych przypadkach;
- d) żądania, które składający wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zamierza popierać.

4. Niezwłocznie po złożeniu wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta izba odwoławcza powiadamia o nim wnoszącego odwołanie, pozwanego, właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państw członkowskich, w których wnoszący odwołanie i pozwany mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, oraz pozostałych interwenientów w języku urzędowym, w którym interwenient złożył wniosek, wraz z jego zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich.

5. Izba odwoławcza niezwłocznie przekazuje interwenientowi wszystkie pisma procesowe doręczone stronom wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na odpowiedni język urzędowy Unii interwenienta.

6. Interwenient może przedstawić uwagi w terminie wyznaczonym przez izbę odwoławczą. Uwagi takie zawierają:

- a) żądania interwenienta na poparcie całości lub części żądań jednej ze stron głównych;
- b) zarzuty i argumenty, jakie interwenient podnosi oraz
- c) w stosownych przypadkach dowody lub wnioski dowodowe.

7. Po przedstawieniu uwag interwenienta izba odwoławcza wyznacza termin, w którym strony mogą odpowiedzieć na te uwagi. Stronom zapewnia się możliwość udzielenia odpowiedzi na uwagi w dowolnym języku urzędowym Unii.

8. Niezwłocznie po złożeniu uwag interwenienta i odpowiedzi izba odwoławcza powiadamia o nich wnoszącego odwołanie, pozwanego, właściwe organy lub pojedyncze punkty kontaktowe państw członkowskich, w których wnoszący odwołanie i pozwany mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, a także pozostałych interwenientów, w języku urzędowym, w którym interwenient przedstawił uwagi, wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym tych dokumentów na odpowiedni język urzędowy Unii obowiązujący w danych państwach członkowskich.

9. W przypadku gdy wnoszący odwołanie lub pozwany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim, izba odwoławcza powiadamia w stosownych przypadkach wnoszącego odwołanie lub pozwanego, lub właściwe organy państwa trzeciego, w którym mają oni miejsce zamieszkania lub siedzibę, o uwagach interwenienta i odpowiedziach wraz ze zweryfikowanym tłumaczeniem maszynowym na język urzędowy Unii, w którym wnoszący złożył odwołanie lub w którym pozwany złożył odpowiedź. W przypadku gdy pozwany nie złożył odpowiedzi, tłumaczenia zostaną dostarczone w języku, w którym pozwany dokonał pierwszej czynności procesowej w odpowiednim postępowaniu przed Urzędem.

Artykuł 9

Treść formalna decyzji izby odwoławczej

Decyzja izby odwoławczej zawiera:

- a) oświadczenie o tym, że została ona wydana przez izbę odwoławczą;
- b) datę przyjęcia decyzji;
- c) nazwy (nazwiska) stron i interwenientów oraz, w stosownych przypadkach, imiona i nazwiska pełnomocników stron i interwenientów;
- d) numer odwołania, do którego się odnosi, oraz wskazanie decyzji, od której służy odwołanie, zgodnie z wymogami określonymi w art. 3 ust. 1 lit. c);
- e) wskazanie składu izby odwoławczej;
- f) imiona i nazwiska przewodniczącego i członków, którzy wzięli udział w przyjęciu decyzji, w tym informację o tym, kto był sprawozdawcą w danej sprawie;
- g) imię i nazwisko sekretarza lub, w stosownych przypadkach, członka sekretariatu podpisującego w imieniu sekretarza;
- h) streszczenie stanu faktycznego i argumentów przedstawionych przez strony i interwenientów;
- i) oświadczenie o powodach wydania decyzji;
- j) sentencję decyzji izby odwoławczej;
- k) w przypadku konsultacji z Komitetem Doradczym – numer, datę i streszczenie opinii.

Artykuł 10

Zwolnienie z obowiązku tłumaczenia w postępowaniu odwoławczym

1. Właściwy organ lub pojedynczy punkt kontaktowy państwa członkowskiego może zwrócić się do izby odwoławczej za pośrednictwem specjalnej funkcyjnej skrzynki pocztowej o nieprzekazywanie tłumaczeń, o których mowa w art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, 5 i 7, art. 7 ust. 4 i 5 oraz art. 8 ust. 4, 5 i 8 niniejszego rozporządzenia. Wniosek taki składa się przed dniem 1 maja 2026 r. We wniosku państwo członkowskie wyraźnie wskazuje – przez odniesienie do odpowiednich artykułów – tłumaczenia, których nie chce otrzymywać.

2. Wniosek o zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wycofany w dowolnym momencie w całości lub w części, w taki sam sposób jak opisany w tym ustępie.

*Artykuł 11***Dodatkowe przepisy dotyczące odwołania**

Art. 25, 28, 29 i 31 oraz art. 34–48 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 stosuje się odpowiednio.

*Artykuł 12***Obliczanie i długość terminów**

1. Termin rozpoczyna bieg następnego dnia po dacie odpowiedniego zdarzenia, którym może być albo czynność procesowa, albo upływ innego terminu. W przypadku gdy czynnością procesową jest powiadomienie, odpowiednim zdarzeniem jest dzień, w którym dokument został doręczony lub uznany za doręczony. Doręczenie dokonane za pośrednictwem systemu cyfrowego uznaje się za dokonane piątego dnia kalendarzowego następującego po dniu, w którym dokument został umieszczony w skrzynce odbiorczej użytkownika konta w systemie cyfrowym.
2. Jeżeli termin wyrażony jest jako jeden rok lub pewna liczba lat, upływa on w danym kolejnym roku w miesiącu o tej samej nazwie i w dniu o tej samej dacie co miesiąc i dzień, w którym dane zdarzenie miało miejsce. Jeżeli w danym miesiącu nie ma dnia o tej samej dacie, termin upływa ostatniego dnia tego miesiąca.
3. Jeżeli termin wyrażony jest jako miesiąc lub pewna liczba miesięcy, upływa on w danym kolejnym miesiącu w dniu o tej samej dacie co dzień, w którym dane zdarzenie miało miejsce. Jeżeli w danym kolejnym miesiącu nie ma dnia o tej samej dacie, termin upływa ostatniego dnia tego miesiąca.
4. Jeżeli termin wyrażony jest jako tydzień lub pewna liczba tygodni, upływa on w danym kolejnym tygodniu w dniu o tej samej nazwie co dzień, w którym dane zdarzenie miało miejsce.

*Artykuł 13***Terminy**

1. Jeżeli termin nie jest wyraźnie określony w rozporządzeniu (UE) 2023/2411, rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2025/1956 lub w niniejszym rozporządzeniu, termin określi Urząd. Terminy określone przez Urząd nie mogą być krótsze niż jeden miesiąc ani dłuższe niż sześć miesięcy.
2. Urząd może przedłużyć wyznaczony termin na uzasadniony wniosek, z zastrzeżeniem terminów określonych w rozporządzeniu (UE) 2023/2411, rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2025/1956 lub niniejszym rozporządzeniu. Zainteresowana strona składa taki wniosek przed upływem danego terminu. Jeżeli są dwie strony lub więcej stron, Urząd może uzależnić przedłużenie terminu od zgody pozostałych stron.

*Artykuł 14***Upływ terminu**

1. Jeżeli termin upływa w dniu, w którym Urząd jest nieczynny, termin przedłuża się do pierwszego kolejnego dnia, w którym Urząd jest czynny.
2. W przypadku gdy termin upływa w dniu, w którym doszło do ogólnej przerwy w komunikacji elektronicznej, termin ten przedłuża się do pierwszego kolejnego dnia, w którym łączność elektroniczna została przywrócona.

*Artykuł 15***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i jest stosowane od dnia 1 grudnia 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
